

Talas'ın "İlkleri"

Tevfik Yavuz İŞBAKAN

Ankara'da kurtuluş İlkokulu 5 nci sınıfına devam ederken 1954 yılının kış aylarında babamdan ilk defa Talas adını duydum. Babam o sıra Ziraat Bankası Genel Müdürlüğünde birlikte görev yaptıkları bir arkadaşının oğlunun (Ersin Boymiyalı) Talas'daki Amerikan Ortokulu'na devam ettiğini, burada Amerikalıların eğitim verdiklerini ve durumdan çok memnun oldukları duyunca bundan esaslı bir şekilde etkilenir. Artık hedef benim için ortaya çıkar. Bir müddet sonra kendimi giriş imtihanına katılmak üzere Necatibey Ortaokulu'nda bulmuştum.

Gördüğüm ilk Talas'lı öğrenci Metin Atamer'dir. Kurtuluş, Cevher Sokak'taki evimize yakın bir az ötedeki Şar bakkaliesinin karşısında Metin Atamer otururdu. Apartmanlarının bahçelerinde çok güzel şekerpare cinsinden kaysı veren ağaçlar mahallenin çocuklarını çeken dayanılmaz cazibe merkeziydi. Bir gün tayfamla birlikte gözümüze kestirdiğimiz kemale ermeye başlamışlara sahip olma aşamasında aniden başlayan bir sohbetle tanıdım Metin Atamer'i. Bir yıl önce katıldığı Talas'dan böbürlenerek kışların gayet sert geçtiğini, yatakhanelerde iki battaniye ile ancak ısınabildiklerini söylüyordu sert soguklara dayanabilen yarı ilah edasıyla.

İlk sınıf arkadaşım olacak Bayhan Erol'u babamın beni teslim etmek üzere Eylülün iyiden iyiye kısaldığı günlerin birinde Kayseri'ye götürdüğü Anadolu Ekspresi'nde görmüştüm. Bayhan'ın babasının Adıyaman'da Ptt müdürü olduğu aklımda kalmış. Benim gibi tedirgin küçük bir adam işte okuma adına gurbete çıkmıştı.

Taksiyle Okula vardığımızda bir şato heybetiyle duran taş yapıdaki study hall da bütün sınıfların katıldığı toplantı başlamıştı. Bir şekilde sokulduğum salonun sonundaki sırada oturan Mrs Scott'a teslim edilmişim. Beni anaç edalı sıcak tebessümüyle karşılamıştı ilk Talas'lı öğretmenim.

Artık ismim yanı sıra hüviyetimin bir parçasını okul numaram oluşturuyordu. Sınıftaki oturma düzeni okul numaralarına göre tanzim edilmişti. 859 Andre Şalfun'la başlayan sıralama içinde önümde 869 Ulukan Birgin ve arkamda 871 Yücel Erken otururdu. Okul numaram o kadar bir parçam olduki çok sonraki yıllarda icat edilen "şifre" lerin belirlenmesinde unutmam mümkün olmayan numarımı sık sık kullanır oldum.

İlk sofraya başlarım Fevzi Vidinli ve Erkan Esmer'di Erkan abi'nin çok popüler olan lakabı "Pipi Yamyam" dı. Zaman zaman sebebini bilemediğim bir şekilde abilerimiz yeri göğü "Pipi Yamyam" nidalarına ile inletirlerdi. Masamız servisin yapıldığı pencerenin hemen yanındaydı, İkinci servis için Miss Corman zilini çalınca bu imkandan kolayca yararlanabiliyorduk.

Ana binanın çatısındaki büyük yatakhaneleye yerleştirilmişim. Yazın benden küçük 2 kardeşimi beklemek adına geciken sünnetim olmuştu. Sünnetimde gelen kırmızı otomobil oyuncağını beraberinde getirerek dolabımın üst rafına itinayla yerleştirmiştim. Sabahın ilk ışıltıları içinde gözümü açtıgımda artık çocukluktan ergenlik dönemine adım attığımı "şeytan aldatma" larının ortaya çıkan sonuçlarıyla hissetmeye başlamışım. Haftada sadece bir gün paylaşılan bir kurna etrafında yıkanma bence Talas'ın sağladığı çok iptidai ve yetersiz bir hizmetti.

Okuldaki etkin spor organizasyonu içinde herhalde rast gele bir dağıtımla Pirates takımına düşmüştüm. Okula başladığımız ilk haftalar içinde Orhan Araslı ile birlikte takımımız adına horse shoe müsabakasına katılmışık. Rakip takımdan ancak Barbaros Çelikkol'u hatırlayabiliyorum. Hayatımda adını sanını duymadığım ancak kuralları basit oyuna ilk defa dahil olmuşum. İyi başlamamıza ragmen yarışmayı kaybettik ama sportmence rakiplerimizi tebrik ettik. _____

Perşembe derslerden sonra -1958-59 döneminde başkanlığını yapma onurunu taşıdığım - "tenkit saati" yapılırdı. Bu toplantılarda demokrasinin prosedürel inceliklerini fiilen "iş başında" öğrenme, toplum içinde konuşma becerisini edinme imkanımız olurdu..Toplantılara okul müdürü hazır olur oraya çıkabilecek dilek ve temennileri anında yanıtlardı.